

династије се ослонио на Виговце па је и тај његов савет био виговски, састављен од виговаца, с тим да је он (краљ) све ређе долазио на његове седнице и учествовао у његовом раду. Тако је временом ово тело од саветодавног органа постало стварни вршилац власти. У њему се све више истицала улога првог министра који је у одсуству краља водио седнице и информисао га о раду министара. Ту историјску улогу првог министра у енглеској влади је добио виговски првак Уолпол који је у име владе општио са краљем, али је у њој сакупио све саме виговце па је тако био први шеф странке који је био и председник владе (кабинета). Уолпол се доказао и одржао преко 20 година као лидер владе али и самог парламента (који још није имао страначку већину) јер је у њему успео да лукавством, вештином удварања па и подмићивања, окупи и учврсти једну групу својих присталица и тако обезбеди подршку својој влади. Може се рећи да је Уолпол поставио темеље модерне енглеске парламентарне владе. Али историјски гледано, влада се, како каже Д. Поповић, појавила онда када се одвојила од монархове апсолутистичке власти, чиме је обележила почетак стварања модерне грађанске државе.

б) Облик (састав) владе и њен избор

Влада је колегијални орган, састављен од одређеног броја својих чланова (министара). Све владе се разликују по свом називу и организационом, облику при чему је класични и најразвијенији тип пре свега британска влада. Њу одликује јак степен хомогености и солидарности свих њених министара на челу са премијером, што је последица тога да је образује странка која је победила на парламентарним изборима и освојила већину места у парламенту. Зато је британска влада једна политичка целина у којој сви министри деле исту судбину јер, како каже Слободан Јовановић, у њу заједно улазе и тако из ње и излазе. За разлику од ове британске владе која је потпуно одвојена од шефа државе, у Европи – пре свега Француској се развио други облик владе, министарски савет који је под јачим утицајем председника Републике јер се сматра да је он и стварни шеф владе, док је премијер само први међу министрима. Но и британска и ова континентална (француска) влада су парламентарне владе, с тим да одражавају специфичности парламентарних режима у којима постоје. У Великој Британији влада је шири и обухвата политичку егзекутиву и јавну администрацију, при чему је ова политичка егзекутива зависна од парламентарних избора, док је јавна администрација по страни политичког